

Ανάσταση Χριστού Θεασάμενο

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Αγίου Συμεών Νέου Θεολόγου

Αδελφοί και πατέρες, ήρθε το Πάσχα, η χαρμόσυνη μέρα της Ανάστασης του Χριστού, η αιτία κάθε ευφροσύνης και αγαλλίασης, που έρχεται μια φορά το χρόνο ή μάλλον έρχεται καθημερινά και συνεχώς σε εκείνους που κατανοούν το μυστικό της νόημα. Ήρθε και γέμισε τις καρδιές μας χαρά και αγαλλίαση λύνοντας τον κόπο της πάνσεπτης νηστείας και τελειοποιώντας και παρηγορώντας τις ψυχές μας.

Ας ευχαριστήσουμε, λοιπόν, τον Κύριο, που μας πέρασε μέσα από το πέλαγος της νηστείας και μας οδήγησε με ευφροσύνη στο λιμάνι της Ανάστασής Του. Ας τον ευχαριστήσουμε και όσοι διανύσαμε το δρόμο της νηστείας πρόθυμα, με ζέουσα προαίρεση και αγώνες για την αρετή και όσοι υστερήσαμε από ολιγωρία και μικροψυχία. Επειδή Αυτός είναι που χαρίζει γενναιόδωρα στους αγωνιστές τα στεφάνια και τους άξιους μισθούς των έργων τους και στους ασθενέστερους πάλι ως ελεήμων και φιλόανθρωπος χαρίζει τη συγγνώμη. Γιατί αποβλέπει περισσότερο στη διάθεση και στην προαίρεση των ψυχών μας παρά στους σωματικούς κόπους και αναλόγως μας ανταποδίδει τα έπαθλα και τα χαρίσματα του πνεύματος και ή

δοξάζει τον αγωνιστή ή τον αφήνει ακόμη αφανή, επειδή έχει ανάγκη από πιο επίπονη κάθαρση.

Ας εξετάσουμε, λοιπόν, ποιο είναι το μυστήριο της Ανάστασης του Χριστού και Θεού μας, που συντελείται κατά παράδοξο τρόπο σε όσους το επιθυμούν, πώς θάπτεται ο Χριστός μέσα μας σαν σε μνήμα και πώς ενώνεται με τις ψυχές μας και ανασταίνεται συνανασταίνοντας μαζί του κι εμάς;

Ο Χριστός και Θεός μας, αφού κρεμάστηκε στο σταυρό, σταύρωσε πάνω σε αυτόν την αμαρτία του κόσμου κι αφού γεύτηκε το θάνατο, κατέβηκε στα κατώτατα του Άδη. Όπως, λοιπόν, τότε ανεβαίνοντας από τον Άδη επέστρεψε στο άχραντο σώμα Του, από το οποίο δεν αποχωρίσθηκε καθόλου, και αμέσως αναστήθηκε και μετά ανήλθε στους ουραμούς με δόξα πολλή και δύναμη, έτσι ακριβώς και τώρα, όταν εμείς εξερχόμαστε από τον κόσμο και εισερχόμαστε με την εξομοίωση των παθημάτων του Κυρίου στον τάφο της μετανοίας και της ταπείνωσης, αυτός ο ίδιος κατεβαίνει από τους ουραμούς, εισέρχεται στο σώμα μας σαν σε τάφο, ενώνεται με τις νεκρωμένες πνευματικά ψυχές μας και τις ανασταίνει. Έτσι παρέχει τη δυνατότητα σε εκείνον που συναναστήθηκε μαζί Του, να βλέπει τη δόξα της μυστικής του ανάστασης.

Ανάσταση, λοιπόν, του Χριστού είναι η δική μας ανάσταση. Γιατί, πώς θα αναστηθεί Αυτός, που ποτέ δεν έπεσε σε αμαρτία, καθώς είναι γραμμένο, μήτε αλλοιώθηκε στο ελάχιστο η δόξα Του; Ή πώς θα δοξαστεί Εκείνος, που είναι υπερδεδοξασμένος και εξουσιάζει τα σύμπαντα;

Η Ανάσταση και η δόξα του Χριστού είναι η δική μας δόξα. Η ανάσταση της ψυχής είναι η ένωσή της με τη ζωή. Όπως ακριβώς το νεκρό σώμα δεν μπορεί να ζει αν δεν δεχτεί μέσα του τη ζωντανή ψυχή, έτσι και η ψυχή δεν μπορεί να ζήσει μόνη της, αν δεν ενωθεί αρρήτως κι ασυγχύτως με τον Θεό, που είναι η όντως αιώνια ζωή ...

«Αναστασιν Χριστού θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Άγιον Κύριον Ιησούν τον μόνον αναμάρτητον». Η Ανάσταση του Χριστού συντελείται μέσα στον κάθε πιστό και όχι μόνο μία φορά, αλλά κάθε ώρα θα λέγαμε, αφού αυτός ο ίδιος ο Δεσπότης Χριστός ανασταίνεται μέσα μας και λαμπροφορεί και απαστράπτει τις αστραπές της αφθαρσίας και της θεότητας.

Για αυτό και λέμε: «Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν» (Ψαλμ. 117: 27) και έχοντας

υπόψη μας τη δευτέρα Του παρουσία προσθέτουμε: «Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου» (Ψαλμ. 117: 26). Σε όσους, λοιπόν, αποκαλυφθεί ο αναστημένος Χριστός, πνευματικά εμφανίζεται στα πνευματικά τους μάτια. Γιατί, όταν έρχεται σε μας διά του Αγίου Πνεύματος, μας ανασταίνει εκ νεκρών, μας ζωοποιεί και μας δίνει τη χάρη να Τον βλέπουμε μέσα μας ολοζώντανο, αυτόν Τον αθάνατο και να γνωρίζουμε πλήρως, ότι Αυτός μας συνανασταίνει και μας συνδοξάζει.

Αυτά είναι, λοιπόν, τα θεία μυστήρια των χριστιανών, αυτή είναι η μυστική δύναμη της πίστης μας, που οι άπιστοι ή οι δύσπιστοι ή μάλλον οι ημίπιστοι δεν βλέπουν, ούτε μπορούν να δουν ποτέ. Άπιστοι, δύσπιστοι και ημίπιστοι είναι αυτοί που δεν φανερώνουν την πίστη τους με έργα. Γιατί χωρίς έργα και οι δαίμονες πιστεύουν και ομολογούν ότι ο Δεσπότης Χριστός είναι Θεός, όπως λέει: «Οίδα σε, τίς ει, ο άγιος του Θεού» (Πρβλ. Μάρκ. Α: 24, Λουκ. Δ: 34, Ματθ. Η: 29).

Αλλά ούτε τους δαίμονες, ούτε αυτούς τους ανθρώπους θα ωφελήσει τέτοια πίστη, επειδή είναι νεκροί κατά τον Απόστολο, που λέει: «Η πίστις χωρίς των έργων νεκράν εστί». (Ιακ. Β: 26), όπως ακριβώς και τα έργα χωρίς πίστη. Γιατί είναι νεκρή; Διότι δεν έχει μέσα της τον Θεό που ζωογονεί, ούτε απέκτησε αυτόν που λέει: «Ο αγαπών εμέ, τας εντολάς τας εμάς τηρήσει, και εγώ και ο Πατήρ ελευσόμεθα και μονήν παρ' αυτώ ποιήσομεν» (Πρβλ. Ιωάν. ΙΔ: 21, 23), ώστε με την παρουσία Του να αναστήσει εκ νεκρών εκείνον, που κατέχει την ενεργόν πίστη, να τον ζωοποιήσει και να τον αξιώσει να δει τον Αναστάνα μέσα του, που τον συνανέστησε.

Μια τέτοια πίστη, λοιπόν, είναι νεκρή ή μάλλον νεκροί είναι αυτοί, που έχουν πίστη χωρίς έργα. Γιατί η πίστη στον Θεό πάντοτε ζει και ζωοποιεί εκείνους που την δέχονται με αγαθή προαίρεση, η οποία και προ της εργασίας των εντολών πολλούς οδήγησε από το θάνατο στη ζωή και τους αποκάλυψε τον Χριστό και Θεό.

Σας παρακαλώ, λοιπόν, να τηρήσουμε τις εντολές του Θεού με όλη μας τη δύναμη, ώστε να κερδίσουμε και τα παρόντα και τα μέλλοντα αγαθά, δηλαδή τη θέα του Θεού, που είθε όλοι μας να την απολαύσουμε με τη χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στον οποίο ανήκει η δόξα εις τους αιώνες. Αμήν».

Επιμέλεια: Δρ Ελένη Ρωσσίδου-Κουτσού, Φιλολόγος-Βυζαντινολόγος

Βλ.: Πρωτοπρεσβυτέρου Σμέμαν, Αλ., Η Μεγάλη Εβδομάδα (Από το Σταυρό στην Ανάσταση), Σύντομη λειτουργική εξήγηση των ημερών της Μεγάλης Εβδομάδας (1990).

Πηγή: churchofcyprus.org.cy